Aften afholdtes en lille Festlighed, hvor der blev overgivet Foreningens Formand, Frøken Sophie Alberti, en Adresse fra Medlemmer med Tak for hendes store og interesserede Arbejde for Foreningen. Fru Magdalene Thoresen gjorde ved denne Lejlighed Foreningen den Ære at være dens Gæst og at fremsige et Digt, som vi forhaabentlig næste Uge kan bringe vore Læsere.

Det er en imponerende Række Værelser, Foreningen her har erhvervet sig. Der er Biblioteksal, Udlaansværelse, Theværelse, en meget stor Avissal, hvortil saa vidt vides kan faas særskilt Adgang, og som tillige er Foredragssal, Samtaleværelse, Tidsskriftværelse, Læsesal (til ny inden- og udenlandsk Literatur) og to Studereværelser med Haandbibliotek. Alt er under Medvirkning af Hr. Slott-Møller, udstyret med megen Smag og Hygge. Tidsskriftværelset, der har høje, mørkegrønne Paneler og tilsvarende Møbler, er smykket med en keramisk Frise i Haut-Relief af Fru Slott-Møller, en Gave fra Medlemmer. Læsesalen er holdt i lyse, lette Toner, Studereværelserne ganske enkle. Det hele virker overordentlig indbydende og vil sikkert forøge Foreningens allerede store Tiltrækningskraft. Den ejer nu 18,000 Bind og har 1500 Medlemmer. Det er aabenbart ikke noget tomt Ord, at det for en stor Del er Kvinderne, der opretholder Literaturen, i alt Fald dem, der læser mest, selv om de — af gode Grunde — ikke just køber saa overmaade mange Bøger.

Dansk Kvinderaad

afholdt Møde i Dansk Kvindesamfunds Lokaler Søndag den 23. September Kl. 1. Foruden Repræsentanter for en Del af de Foreninger, der udgør Raadet, var der indbudt en Del Gæster, som kunde antages at have Interesse for Sagen.

Formanden, Frk. *Henni Forchhammer* aabnede Mødet.

Hun gav en Oversigt over Sommerens Begivenheder og Forretningsudvalgets Arbejde.

1) Angaaende de internationale staaende Komiteer, hvis Oprettelse vedtoges paa Londonermødet ifjor, mindedes der om, at Raadet ved en tidligere Lejlighed havde valgt Fru *Mathilde Bajer* til Medlem af Komiteen for international Voldgift og Frk. *H. Forchhammer* til Medlem af Pressekomiteen; i Sommerens Løb havde Forretningsudvalget desuden valgt Fru Professorinde *Lund* til Medlem af Finanskomiteen og Fru *Berg Nielsen* til Medlem af den internationale Komité, der skal undersøge Kvindernes familieretslige Stilling. —

Repræsentanterne gav disse Valg deres Tilslutning.

2) Derefter omtaltes det internationale Bestyrelsesmøde, der afholdtes i Paris i Juni Maaned.

Den internationale Bestyrelse bestaar af Forretningsudvalgets 5 Medlemmer med *Mrs. May Wright Sewall* som Præsident. Desuden er Formanden for hvert af de nationale Raad selvskrevent Medlem af den internationale Bestyrelse. Da Frk. *Forchhammer* var forhindret i at rejse til Paris, paatog Frk. *Rerup* sig at være hendes Stedfortræder. Da Frk. Rerup desværre blev syg straks ved sin Ankomst til Paris, anmodede Mrs. Sewall Fru *Ada Frederiksen*, der var udnævnt til at repræsentere Dansk Kvinderaad ved de „uformelle" Møder, som det internationale Raad paa Mrs. *Sewalls* Initiativ vilde afholde i Paris i Sommerens Løb, om ogsaa at repræsentere Frk. Rerup ved det internationale Raads Bestyrelsesmøder, med Stemmeret.

Dansk Kvinderaads skriftlige Rapport, affattet paa Fransk og Engelsk, kom paa Grund af Frk. Rerups Forfald for sent til at blive oplæst ved det indledende Møde, men blev senere omdelt til Medlemmerne.

Formanden rettede derefter en Tak til Fru Frederiksen, der var til Stede, for hendes store Arbejde og ligeledes til Frk. Rerup. Forsamlingen sluttede sig dertil ved at rejse sig.

3) I Sommerens Løb var Dansk Kvinderaads Beretnikg*) bleven trykket og omsendt til Medlemmerne.

4) Raadets Kontorforhold var blevne ordnede. I Stedet for, at Sekretæren, Fru *Norrie*, hidtil velvilligst havde givet Kontoret Plads i sin private Lejlighed, havde man nu ordnet sig saaledes med Dansk Kvindesamfund, at man fremtidig fik Kontortid i dets Lokaler, Nørregade 33, Stuen, Kl. 9—10 hver Formiddag; det hele fik herved en mere officiel Karakter; Centralbureauet havde ogsaa foreløbig faaet Rum her.

5) I Anledning af Kvindernes Fredskongres i Paris i September sendtes en søsterlig Hilsen paa Fransk gennem Vicepræsidenten i Fredsforeningen, Fru *Mathilde Bajer*.

6) Kvinderaadet havde af Frk. *K. Frederiksen* som Gave modtaget en trykt Beretning om det Møde i Washington 1888, hvor det internationale Kvinderaad stiftedes.

Et Brev fra Lady Aberdeen oplæstes, hvori hun lykønskede Kvinderaadet til det Resultat, hvortil dets Optræden i Anledning af Skønhedskonkurrencen havde ført.

Sekretæren, Fru *Ch. Norrie* anmodede om Medlemmernes Hjælp til at besvare mulige Forespørgsler, rettede til Centralbureauet, inden for deres specielle Omraade.

Ordet blev derefter givet til Fru Ada Frederiksen.

Hun takkede Raadet, fordi hun havde faaet Tilladelse til at repræsentere det; en saadan Repræsentation udviklede baade Evner og Intelligens.

Det var ikke altid let at følge med, da Forhandlingerne førtes i tre Sprog. — Det hedder sig, at Kongressen i London betalte sig. Det gjorde den maaske ogsaa, men — Trykningen af Beretningen, om den, som nu foreligger i 7 interessante Bind, er endnu langtfra helt betalt. Man opfordres derfor til at købe enten hele Sættet eller i alt Fald enkelte Bind.

Indmeldelsen af en Del Æresmedlemmer hjalp paa det internationale Raads Finanser.

Det internationale Raad burde arbejde for at faa ens Mønt i alle Lande, det vilde lette Finanskomitéen Arbejdet i høj Grad.

Hvad Pressekomitéen angaar, opfordres Medlemmerne af de nationale Raad til i Udklip af Blade o. a. l. at sende alle Meddelelser angaaende Kvinder til Pressekomiteen, som saa vil benytte dem til at udbrede Kendskab til de forskellige Landes Kvinder og om fornødent berigtige gale Meddelelser.

Taleren mindede om Fordelene ved at være Medlem af det internationale Raad. Landene var absolut ligestillede; det lille Lands Stemme gjaldt lige saa meget som det store Lands. Kundskaber udvidedes og de forskellige Anskuelser paavirkede hinanden; selv om der kom Sammenstød, opnaaedes der større Sandhed og Klarhed; man lærte at respektere andres Meninger.

Mrs. Sewall svarede, da hun blev spurgt om, hvorledes hun rolig kunde høre paa saa forskellige Anskuelser og dog paa en taktfuld Maade søge at forlige dem: „Jeg elsker dem alle".

Endelig er Kvinderaadet „moderne" — det repræsenterer Foreninger, i hvilke der findes baade Kvinder og Mænd; Maalet er at arbejde sammen. —

Om de „uformelle" Tirsdagsmøder som Mrs. May Wright Sewall med stor Energi fik bragt i Stand, navnlig for at arbejde for Dannelsen af et fransk nationalt Kvinderaad (dette er som bekendt nu dannet) fortalte Fru Frederiksen bl. a. følgende: (en Del er allerede „Kv. o. Samf."s Læsere bekendt) Mrs. Sewall fik voteret en Sum af 1000 frcs. til Afholdelsen af sine Udgifter. Man fik en Sal, der kunde rumme ca. 200 Personer til Disposition i det amerikanske Palads; den dekoreredes med de forskellige Landes Flag o. a. l. I Begyndelsen mødte kun faa, men tilsidst var der flere, end Salen havde Plads til. Mrs. Sewall udviste stor Energi i at skaffe Foredragsholdere om meget forskellige Emner. Saaledes van Zuylen, en irsk Major, som havde været med i Transvaal, og som uagtet han var boervenlig stemt, dog gav Tilhørerne Indtrykket af Boernes primitive Standpunkt. „Hvorfor beder I om Morgenen, naar I dog stjæler Heste om Middagen?" spurgte han sine Folk. „Jo, Kaptajn, saa trænger vi jo netop til at bede!" — —

Fru Frederiksen havde særlig haft den Opgave at faa Katolikkerne med; de ivrigste af disse holdt sig dog tilbage. Hun omtalte en 80aarig Dame, Mme. Griess Traut, som havde talt for Værnepligtens Afløsning af Agerbrugskolonier; i Stedet for 3 Aars Værnepligt skulde de unge Mænd arbejde i en saadan Koloni; det vilde være lige saa gavnligt for deres legemlige Udvikling.

Forskellige Spørgsmaal besvaredes derefter af Fru Frederiksen. „Hvorledes var „Kvindernes Palads"?"

Det blev af finansielle Grunde et Kompromis, en Blanding af Udstilling, Teater, Koncertlokale og Bazar. Biblioteket, som var samlet fra alle Lande — hver Forfatterinde maatte betale 5 frcs. for at faa 2 Bd. udstillede — var som oftest aflaaset, og Entréen dertil var 1 frcs. 50; med Rette var Forfatterinderne utilfredse.

„Er der et bevidst Arbejde for Kvindesagen i Frankrig?" Kvinder har faaet Ret til at vidne i civile Sager; de kan vælges til Fattigraad, Handelsraad, Arbejdsraad, til Komiteen for de skønne Kunster. I Kammeret er vedtaget en Lov om Hustruens Ret til at hæve egen Fortjeneste uden Mandens Tilladelse; den er endnu ikke vedtaget af Senatet. Det samme er Tilfældet med Lov om Stole til de kvindelige Ekspedienter i Forretningslokaler. Paa Kongressen ønskede man samme Bestemmelse vedtaget for Mændenes Vedkommende. Kvinder har Ret til at føre Sager for Domstolene (Mlle. Chauvin). Kvinder og Børns Arbejde i Fabrikker er beskyttet. Halvdelen af alt Arbejde udføres i Frankrig af Kvinder.

„Hvilke Nationer vare repræsenterede paa Kongresserne?" Flest franske, tyske og amerikanske. Foruden Lady Aberdeen var der ikke mange Englænderinder; Finland var ikke repræsenteret, derimod Norge og Sverige. — Af Kolonierne bemærkedes navnlig Kanada — det kanadiske Kvinderaad har udgivet en Bog om Kvindesagens Fremgang i dette Land

*) Eksemplarer faas paa Kontoret, Nørregade 33, aabent 9—10.

Fra Livegenskabets Tid.

(Af Fyrst Krapotkins:
En Anarkists Erindringer.)

Fader lader sig imidlertid ikke formilde, men sender nu ogsaa Bud efter Makar, Klaverstemmeren og Underkyperen, og foreholder ham hans sidste Synder. Forgangen Uge var han drukken, og i Gaar maa det samme have været Tilfældet; thi han slog et halvt Dusin Tallerkener itu. I Virkeligheden er det disse Tallerkener, der er Aarsagen til hele Ulykken. Moder havde om Morgenen fortalt Fader, at de var slaaede i Stykker, og derfor blev Uliana modtaget med mere Vrede end sædvanlig, derfor blev Høet vejet, og derfor vedbliver Fader at tordne løs mod denne „Kains Yngel".

Pludselig bliver der Stilstand i Stormen. Fader sætter sig til Skrivebordet og skriver en Seddel. „Her, bring Makar med denne Ordre til Politistationen og lad ham faa hundrede Slag med Birkeriset!"

Rædsel og dyb Tavshed ruger over Huset. Klokken slaar fire og vi gaar alle ned i Spisesalen; men ingen har Appetit, og Suppen staar urørt i Tallerkenerne. Vi er ti til Bords, og bag hver Stol staar en Violinist eller en Trommeslager med en Tallerken i Haanden; men Makar er ikke iblandt dem.

„Hvor er Makar?" spørger Stedmoder. „Kald ham ind!"

Men Makar viser sig ikke, og Befalingen gentages. Endelig kommer han, bleg, skamfuld, med fordrejet Ansigt og nedslagne Øjne. Fader ser ned i sin Tallerken, medens Moder, der ser, at vi ikke har rørt Suppen, søger at opmuntre os og siger:

„Finder I ikke, Børn, at Suppen er aldeles udmærket i Dag?"

Graaden er ved at kvæle mig, og saa snart Middagen er forbi, løber jeg ud, træffer Makar i en mørk Gang, og søger at kysse hans Haand; men han river den til sig og siger kort: „Lad mig være! Naar du er bleven stor, bliver du akkurat af samme Slags!"

„Nej, nej, aldrig!" svarer jeg grædende.

Og alligevel var Fader langtfra iblandt de værste af Godsejerne. Tværtimod, Tyendet og Bønderne ansaa ham for at være en af de bedste. Hvad vi oplevede i vort eget Hjem, foregik overalt, kun ofte i langt grusommere Form. At piske de Livegne udgjorde en Del af Politiets og Brandvæsenets Pligter.

En Godsejer bemærkede en Gang til en anden: „Hvoraf kommer det, Hr. General, at Antallet af deres „Sjæle" vokser saa langsomt? De tager Dem vist ikke tilstrækkeligt af Ægteskaberne."

Nogle Dage senere lod Generalen sig forelægge en Liste over samtlige Indvaanere i hans Landsby og noterede sig Navnene paa alle Mandspersoner, der var fyldt atten Aar samt paa de Piger, der var fyldt seksten — det er den fastsatte Alder for Ægteskab i Rusland. Saa skrev han ved de forskellige Navne: John skal gifte sig med Anna — Paul skal giftes med Parashka og saa fremdeles, i det Hele fem Par. Han tilføjede, at de fem Bryllupper skulde finde Sted den næstfølgende Søndag.

Et Fortvivlelsens Skrig rejste sig i Landsbyen. I hvert Hus græd Kvinderne, unge og gamle. Anna havde haabet at faa Lov til at ægte Gregory, og Pauls Forældre havde allerede talt med Fedotoffs om deres Datter, som snart fyldte seksten Aar. Dertil kom, at det var den Aarstid, hvor man pløjede Jorden og ikke, hvor man gik hen og giftede sig — hvilket Bryllup kunde desuden ordnes paa ti Dage? Fædrene søgte Godsherren, og Konerne stod i Klynger ude ved Køkkendøren med Stykker af hjemmespundet Lærred paa Armen som Gave til Godsejerens Frue — alt var forgæves! Herren havde en Gang givet sin Befaling og derefter havde man at rette sig!

Paa den fastsatte Dag drog de fem Brudetog, der snarere lignede et Ligfølge, til Kirken.

Kvinderne græd højt, som de plejer at gøre ved Begravelser. Fra Godset var en af Hustjenerne bleven sendt til Kirken, for at bringe Generalen Meddelelsen, saa snart Højtideligheden var overstaaet; men det varede ikke længe, førend han forpustet kom løbende og med et blegt, forstyrret Ansigt og Huen i Haanden berettede:

„Parashka gør Modstand! Hun nægter at ægte Paul. Da „vor Fader" (Præsten) spurgte hende, om hun vilde ægte ham, svarede hun med høj Stemme: Nej, jeg vil ikke!"

Generalen blev rasende og sagde: Gaa straks hen og sig til den langmankede Abekat (dermed mente han Præsten — de russiske Gejstlige bærer Haaret langt) at hvis ikke Parashka bliver gift paa Øjeblikket, skal jeg angive ham for Ærkebiskoppen som en Drukkenbolt. Hvor tør han, det klerikale Svin, vove at være ulydig mod min Vilje? Sig at jeg skal lade ham spærre inde i et Kloster, til hans Ben raadner op, og at hele Parashkas Familie bliver sendt til Sibirien!"

Tjeneren overbragte Budskabet. Præsten og Parashkas Slægtninge om-